

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. 1
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 22 Aprilie st. v.

Mâne, în ziua de sf. George, are să se desvlească la București statua lui George Lazar, cioplită din marmură și așezată în fața palatului Academiei.

E pentru noi Românii mare evenimentul, pe care ni-l reamintesc serbătorearea de mâne.

Se vor împlini în curând șepțedece de ani, abia șepțedece de ani, ba chiar nici acestia nu sunt încă împliniți, decând Diaconul George Lazar a trecut Carpații, ca să ducă la gurile Dunării cultura europeană modernă.

Nu era lipsită de oameni luminați țeara, în mijlocul căreia trebuia să propage spiritul european unicul universității din Viena, și încă câteva țeci de ani mai înainte de venirea lui se iviseră în ea oameni, care porniseră curentul, ce prin el a devenit atât de puternic, încât în timp de câteva decenii a prefăcut din temelii o întreagă societate. Moldova și Muntenia sunt țările cronicarilor adeseori atât de dulci la vorbă și atât de plini de căldură națională, ele sunt țările boierilor, care atât de mult au ostenit pentru țeara, neamul și legea lor, ear' pe la încheierea secolului trecut se iviseră în Muntenia Văcărescii, care au dus tradițiunile literare ale familiei lor până în zilele noastre.

Era dar' spirit românesc în Țeara-Românească, erau și oameni luminați, când a sosit George Lazar la București; spiritul românesc era însă înăbușit și luminile se revărsau asupra țării din Bisanz, cuibărul tuturor infecțiunilor sociale.

De mult acum pământul clasic al Greciei pierduse străvechea cultură elină, și cultura arabă, degenerată la Turcii, care se făcuseră purtători ai ei înspre Europa, devenise o adevărată barbarie. Astfel cultura, pe care Fanarioții se opintiau a o împământeni în Țările-românești, nu era în adevăr, decât un sistem de aberațiuni, pentru care un popor cu putere primitivă, ca cel românesc, nu era și nu putea să fie primitor.

De aceea a fost atât de primitor față cu cultura apuseană, pe care a propagat-o George Lazar.

George Lazar s'a ivit pe pământul românesc ca un om de mult așteptat, nu ca străin, nu ca inovator, ci ca continuator al unei lucrări curmate prin influența fanariotă asupra Țărilor-românești. Trebuia să fie Român și diacon, pentru-ca să poată găsi îmbrățișarea, pe care a găsit-o, și să străbată, cum a străbătut.

Trei ani abia, ba nici chiar trei ani deplin n'a putut să-și urmeze lucrarea, și a trebuit să o curme. Au continuat-o însă alții cu un zel din ce în ce mai mare.

Era bun începutul, era în natura lucrurilor, ca să se facă ceea-ce a făcut el, și de aceea nimeni și nimic nu putea să oprească curentul ce s'a pornit prin el.

În locul mănăstirii Sf. Sava, unde și-a înființat el școala, prima școală românească pe pământul Munteniei, s'a ridicat în curând un palat pentru o Academie română.

Și este o mare mângâiere pentru noi, să vedem desvîindu-se statua de marmură pusă în fața acestui palat.

Căci noi Românii toți, dar' mai ales noi ăști din Ardeal, ostenim și astăzi numai și numai, ca să scoatem la capăt ceea-ce este în natura lucrurilor, și succesele marelui nostru apostol ne încurajază și ne mîna înainte, tari în credință, că și noi vom ajunge la împlinirea legimelor noastre dorințe, căci și noi luptăm contra impunerii unui spirit, pentru care poporul nostru nu este primitor, și noi respingem ceea-ce e împotriva naturii lucrurilor.

Dar' mai mare și mai adîncă e mângâierea noastră, când ne dăm seamă despre rezultatele lucrării, pe care a pornit-o George Lazar.

Mult a avut să se lupte, mult să rabde, mult să sufere neamul nostru și nu odată existența lui a fost pusă în joc. Nici odată însă el nu s'a aflat în fața unui dușman atât de formidabil ca în secolul nostru. În fața Rusiei protectoare s'ar fi stîns Țările-românești și încetul cu încetul întregul neam românesc s'ar fi stîns, dacă nu s'ar

fi deșteptat în el la timpul potrivit conștiința de rasă și spiritul latin, care l'a împins spre lumea apuseană, unde a căutat și a găsit razimul lui firesc.

Astăzi societatea română este definitiv întemeiată și întreaga Europă ar trebui să se sguduie, pentru-ca să se poată pune capăt lucrării culturale, care în timpul celor din urmă șepțedece de ani s'a întemeiat la gurile Dunării, între Rusia și țările slave din Peninsula-Baleanică, drept stavilă pentru curentul mongolo-muscal.

Sînt trei statue în fața palatului Academiei din București: una e a lui Mihail-Vodă Viteazul, marele apărător al țării și întrepidul cavaler al creștinătății; la dreapta acestei statue turnate în bronz este statua de marmură a unui poet și om politic, Eliade Rădulescu, „părintele literaturii române“, ear' la stînga e tot în marmură statua unui dascăl, George Lazar, primul propagator al culturii moderne la gurile Dunării.

În aceste trei statue puse în fața palatului Academiei sînt exprimate toate aspirațiunile neamului românesc: brațul român e pentru-ca să susțină lucrarea culturală și să-i deschidă cale largă.

Revistă politică.

Sibiu, 22 Aprilie st. v.

Pe cât de mare indignațiune se fi produs la puteri răspunsul premierului elen, acela rămîne un fapt de mare însemnătate pentru Grecia, căci desarmarea în fața ultimului ar însemna pentru ea renunțarea la revindicările sale, precînd cedarea la stăruințele Francei înseamnă numai amânarea acestor revindicări până la un timp mai favorabil. În adevăr nota cabinetului francez ne aduce aminte, că promitea cabinetului elin, că Franția va lua singură în mână interesele Greciei când vor lucra pentru ea zile mai fericite. E dar' probabil, că cabinetul grec n'a luat deciziunea desarmării momentane decât avînd promisiuni serioase, că în un viitor apropiat se vor lua în considerațiune dorințele Greciei.

Scirile particulare, cari sosesc din Sofia, ne informează, că de mai multe

șepțemâni un curent ostil principelui Alexandru s'ar manifesta printre populațiunile Bulgariei și Rumeliei. Mai cu seamă în această provincă din urmă, opozițiunea acasă guvernul, că a arătat prea multă supunere cu ocaziunea regulării cestiunii rumeliote. „Ar fi trebuit, dice „Nezavisimost“, a protesta formal în contra deciziunii conferinței privitoare la perioada de cinci ani, și a părăsi politica de supunere, pe care a urmat-o până aci. Dacă guvernul actual nu are puterea necesară sau voința de a lucra astfel, atunci trebuie a ceda puterea bărbăților, cari vor face ceea-ce trebuie și cari vor să se iee răspunderea actelor lor“. La Filopopol, ocupațiunea Rumeliei-Orientale decătră Rusia este foarte mult dorită, căci această măsură se privește ca singurul remediu eficace, în stare de a regula definitiv cestiunea rumeliotă.

Congresul lucrătorilor dela Gand a ținut a doua ședință. După o ședință administrativă, la care diaristii n'au fost admiși, congresul a votat propunerile depuse privitoare la manifestațiunea, care trebuie să se facă la Bruxella la 13 Iunie viitor, și a adoptat apoi o ordine de zi. Discutînd în urmă cestiunea reglementării muncii, adunarea a adoptat mai multe dorințe socialiste prezentate de doctorul Cesar de Paape. După aceea sesiunea congresului a fost închisă. Viitoarea sesiune se va țină la Charleroi.

Decretul pentru disolvarea camerei din Italia a fost precedat de un raport cătră regele, contrasemnat decătră toți miniștrii. Raportul înșiră reformele făcute decătră parlament, accentuează că echilibrul în budget, mulțumită ultimelor măsuri financiare, va fi pe deplin consolidat și dice că dificila operă a reformelor n'a putut fi dusă la un bun sfîrșit, fără de a pricinui temeri și divergențe de opinii, cari s'au manifestat cu ocaziunea votului dela 5 Martie, când se răriseră de tot rîndurile acelei majorități, care mai înainte spriginia neîncetat guvernul. Referindu-se la reformele încă neexecutate din programa alegerilor trecute, raportul dice, că spre a le executa, este nevoie de puterea, pe care guvernele liberale o găsesc într'o majoritate compactă și unită. Trebuie dar' să se facă apel la țeară, lăsînd ca populațiunea, devotată regelui și glorioaselor instituțiuni, cari sînt baza progresului și mării națiunii, să dovedească din nou, prin verdictul ce va da, bunul ei simț, Miniștrii în consecință propun disolvarea camerei.

Foița „Tribunei“.

Strigoaica.

Din fantasiile lui Nicolae Gogol.

(Urmare.)

Filosoful se aședă și el cu ceilalți în marele cerc format în fața ușii dela cuhnie. Preste puțin veni o femeie bătrână cu o căpiță roșie în cap și le aduse o oală mare plină de gălușce, pe care o puse în mijlocul oamenilor, care se și puseră pe mîncate. Fiesce-care își scoase din buzunar câte o lingură de lemn, unii chiar și câte o furculiță, tot de lemn și asta. Îndată apoi ce făcile încetară a se mișca repede și foamea se mai astîmpără, începură mai mulți deodată să vorbească.

Astădată toată vorba se învîrtia, se înfelege, împregiurul răposatei.

„Să fie oare adevărat?“ — întrebă un păstor tînăr, care îngrămădise o întreagă prăvălie de bumbi și fel de fel de verigute în ciucurul pipei sale, — „să fie oare adevărat, că domnișoara, răposată, era în legătură cu duhurile necurate?“

„Cine, domnișoara noastră?“ — grăi Doros, unul dintre cunoscuții filosofului; — „ea era o strigoaie în puterea cuvîntului. Da! eu pot să dau jurămint, că era strigoaie!“

„Ține-ți gura, Doros“, — întimpină altul, cel-ce pe drum arătase atîta slăbiciune de a mîngăia pe alții. — „Asta nu ne privește pe noi. Dumneșeu s'o ierte! Despre asemenea lucruri nu ni-se cuvine nouă să vorbim.“

Doros însă n'avea de loc gustul de a tăce; se întorsese tocmai din pivniță, unde îi făcuse chelerului vizită într'o afacere foarte importantă, și fiindcă se răzinasă de mai multe butoaie, era foarte voios și se întorsese vorbind mereu.

„Și adevă de ce vrei tu, ca eu să tac? — dîse el, — n'a călărit oare pe mine, pe legea mea, chiar eu am alergat cu ea în spinare.“

„Ian spune-mi, nenișorule, — grăi păstorul cel cu pipa gătită, — pe ce se poate cunoaște o strigoaică?“

„Asta nu se poate, — îi răspunse Doros; — nu e nici un semn, după care o ai pute cunoaște; și dacă ai săi de rost toți psalmii, tot nu o poți cunoaște.“

„Totuși, Doros, e totuși cu putință, — grăi cel cu mîngăierile, — nu vorbi asemenea bazaconii. Nu de geaba i-a dat Dumneșeu fiecăruia particularitățile lui; învîțați spun, că strigoicile au un fel de coadă.“

„Toate femeile bătrâne sînt strigoici, — dîse un Cazac cărunt cu toată serioșitatea.“

„Ce mai oameni! ce mai oameni! — grăi bătrâna, care intra tocmai cu oala plină de gălușce, — în adevăr nîse vîței grași!“

Cazacul bătrîn, care se numia Iavtuc, zimbî mulțumit, când ei au atîns-o pe bătrâna în partea ei cea slabă, ear' păstorul începuse să ridă cu un hohot, încât par'că mugiau doi tauri încîierăți la bătaie.

Auînd aceste, filosoful se cuprinse de o mare curiositate și ar fi dorit prea mult să i-se vorbească mai cu dinadins despre răposata fîică a căpitanului; ca oamenii să nu treacă dar' cu vorba la altceva, el se întoarse spre vecinul său și grăi:

„Aș dori prea mult să știu, de ce anume toți cei adunați acum aici, ca să cîneze, sînt de părere că domnișoara răposată era o strigoaică. I-a făcut ea cuiva vre-un rău ori a omorît prin farmecile ei pe cineva?“

„Da, s'a întîmplat așa ceva, — grăi unul cam posomorît la față; — cine nu-și aduce aminte de vînatorul Michita ori de...“

„Ei, ce a fost cu vînatorul Michita? — întrebă filosoful.

„Stați numai! — o să vă povestesc eu istoria vînatului Michita?“ — strigă Doros.

„Ba nu! — Vi-o spun eu, — răspunse herghelgiul; — eu o spun, fiindcă mie îmi era naș Michita.“

„Vă spun eu istoria lui Michita! — grăi Spirid.

„Da! da! Spirid să ni-o spună! — strigară toți din toate părțile.

„D-ta, d-le filosof, nu l'ai cunoscut pe Michita. Era om rar în felul lui! Îți cunoscă toți cîinii, ca-și-cînd ar fi copii lui, nu altă. Vînatul de acum, Micola ăsta care șede colea, al treilea dela mine, nici că se poate asemăna cu el, și tot e și ăsta om care-și pricepe treaba: dar' față cu Michita e o rîză, alta nu dîce.“

„Minuat povestitor! de tot minuat!“ — strigă Doros dînd mereu din cap.

Spirid continuă:

„Îți zăria iepurele departe în câmp, par'că cine scie ce!“

„N'avea decăt să șuiere: Rasboi, vino'ncoa, Bosdraia, vino'ncoa, și sbura călare ca vîntul, încât n'ai fi putut să spui, dacă aleargă el mai iute decăt cănele, ori cănele mai iute decăt el.

„Și bea, dar' bea, încât îți vîrsa o oca de rachiu într'o dușcă.

„Era un adevărat vînat, un vînat minuat, pagubă numai că dela un timp începuse a nu-și mai pute lua ochii de pe d-șoara fie iertata. Ce-o fi fost, ce n'o fi fost, și-o fi perdut mințile ori l'o fi turburat ea cu farmecile ei, destul, că asta i-a frînt gîtul. Se făcuse curat babă bătrână; se făcuse, — numai ucigă-l toaca ar săi să spună ce, — par'că mi-e și greu să spun, cum și în ce fel.“

„Foarte frumos!“ — grăi Doros. —

(Va urma.)

Întrunirea organizată de Bradlaugh, în favoarea reformelor d-lui Gladstone, s'a ținut în St. James Hall și a fost cercetată de vreo 3000 de persoane, printre care se afla și Carl de Asburnham, mai mulți deputați din partida liberală, aripa radicală și o mulțime de reprezentanți ai cluburilor radicale de lucrători și ai altor societăți politice. Președinte a fost Henry Labouchere, colegul lui Bradlaugh în cameră, fiind amândoi aleși în Northampton. Dînsul a susținut cu toată hotărîrea proiectul de reformă în principiu, deoarece, după-cum dîse dînsul, *Home-rule* pentru Irlanda însemnează *Home-rule* pentru Anglia; a protestat însă contra excluderii deputaților irlandezi din parlamentul central. Discuțiunea specială va oferi ocaziunea de a modifica proiectul conform vederilor democrației.

Rezoluțiunile, în favoarea cărora au vorbit mai mulți membri ai camerei comunelor, sînt favorabile proiectului de reformă pentru Irlanda și ele felicită pe dl Gladstone pentru străduințele sale de a asigura o unire durabilă între Marea-Britanie și Irlanda, permițînd Irlandezilor de a-și face ei singuri legi pentru afacerile lor interne, și exprimă speranța, că proiectul de reforme va dobîndi putere de lege. Dl Chamberlain este dispus să dea spriginul său proiectului numai în cas, cînd reprezentanții poporului irlandez vor rămîne în parlamentul central. Părerea dînsului este, că cestiunea imposibilității și reprezentățiunea trebuie să meargă mîna în mîna. După-cum se vede dar', soarta proiectului atîrnă dela excluderea sau rămînerea deputaților irlandezi în parlamentul britanic.

Maghiarismul și armata noastră.

Spre a se vedea de ce sînt capabile organele maghiare, și încă din cele mai de frunte, față cu cei mai însemnați reprezentanți ai armatei Măiestății Sale, reproducem la locul acesta din „Egyetértés“ un articol, care poartă titlul

„Veleități austriace în armată“.

Din Sibiu — serie „Egyetértés“ — primim o scire, care aruncă lumină viuă asupra conceptului curios, ce domnesce în cercurile militare mai înalte cu privire la poziția ce o ocupă armata comună în stat. Această scire dovedește, că aceste cercuri încă și astăzi, după 19 ani ai concordatului, tot nu țin încă de lipsă a se împrieteni cu gîndul, că armata — deși durere încă nu consistă din o parte de sine stătătoare austriacă și una ungară — totuși nu e toată austriacă, ci e austro-ungară.

Comandantul militar al părților ardelen, bar. *Schönfeld*, general ces. reg., privește armata la toată întîmplarea numai ca austriacă; deoarece numai astfel se poate explica apelul, pe care tocmai acum îl cerculează între ofițerii și funcționarii militari ces. reg. ai cercurilor sale militare, recercîndu-i să contribuie pentru o statuă ce ar fi a se ridica în Viena întru memoria generalului austriac Radetzky. Recercarea, ce e drept, posedă caracter privat, dar' contribuțiile sînt a se trimite după „corpuri de trupă“ la „comanda corpului de armată“, ceea-ce va să însemneze, că singuraticile corpuri de trupă ces. reg. au datorința să contribuie pentru cheltuielile statuei comemorative, eventual din fondurile regimentelor.

Întrebăm, cum vine baronul *Schönfeld*, generalul ces. reg., ca să oblige statul ofițeresc, ce staționează în Ardeal, respective regimentele ardelenesci ces. reg., ca să contribuie la cheltuielile unei statue a unui general, încît îi privește pe ei, pe deplin străin? De unde își vindică generalul *Schönfeld* dreptul, ca în poziția lui oficială să arunce colecte asupra regimentelor ce stau sub el, pentru un astfel de lucru, de care se interesează numai Landwehr-ul austriac, patriotismul austriac, sau singuraticii pîntrunși de recunoștința față cu Radetzky, — dar' nici odată armata comună ces. regească?

Noi sîntem gata a recunoaște meritele, pe care 'și-le-a cîștigat generalul Radetzky încît o privește pe Austria și armata de odinioară austriacă, dar' armata austro-ungară — avînd în vedere numai articolul de lege XII din 1867 amintit în Viena de atâte-ori cu atîta mulțumire din punct de vedere al dreptului, abia are comun cu Radetzky mai mult decât cu Grant sau Wolseley. Radetzky, comandantul renumit al armatei austriace de dinainte de era dela 1867, e străin înaintea armatei austro-ungare create în acest an. Armata austro-ungară n'are încă comandanți, cărora le-ar pute ridica statue come-

morative, întocmai cum n'are nici tradițiuni, fiindcă există numai de 19 ani, și abstracție făcînd dela o parte a armatei, dela campania ocupării bosniace, n'a luat parte încă nici la un război.

Astfel generalul *Schönfeld* n'are drept a constrînge corpul ofițeresc ces. reg. la contribuie după trupă pentru ridicarea unei statue comemorative lui Radetzky; dacă o face aceasta, atunci păcătuiesc în contra ideii de stat austro-ungare normative pentru dînsul și pregătesc, declarîndu-se pentru ideea de stat austriacă, corpul ofițeresc ces. reg. pentru o demonstrație politică reacționară. Ofițerilor ces. reg., care contribuie cu recunoștință pentru virtuțile de comandant al armatei ale lui Radetzky, sau care au luptat odinioară sub steagurile victorioase ale lui, ce e drept, nu li-se poate interdică, ca în formă de particulari să contribuie cu filerii lor la ridicarea statuei comemorative a marelui comandant al armatei, dar' regimentele armatei ces. reg. nu se pot recerca corporativ, ba chiar dacă ar și face-o din propria lor bunăvoință, ar trebui să li-se interdică.

Dar' nu noi am avé datorința să o spunem aceasta. Aceasta ar fi problema acelor, care 'și-au făcut evangeliu articolul XII din anul 1867 și care accentuează neconținut binele și salutea multă ce ar fi cîștigat Ungaria prin acela.

Precum decurg însă lucrurile sub regimul de astăzi, la noi ar închide ochii încă și atunci, cînd nu ar fi vorba de statuă comemorativă în onoarea lui Radetzky, ci de una de a lui Haynau. Numai din prudență de drept de stat, din mulțumire fericită și din respect deplin către camarilla militară din Viena, n'ar ajunge încă aici acolo încît să afle de curioase astfel de apucături sevrîșite de cercurile militare normative în contra constituțiunii.

Dar' se ne închipuim ce sgomot ar erupe deodată în Austria, dacă 'i-ar trece prin gînd vre-unui alt general, ce ar fi în poziția baronului *Schönfeld*, ca să recerce trupele sale la contribuiri pentru ridicarea unei statue comemorative lui Kiss Ernő sau Dembinski. Și aceasta s'ar pute întempla cu același drept, cu care provoacă acum trupele ces. reg. să contribuie pentru statuă lui Radetzky; deoarece precum Radetzky a fost generalul armatei austriace de odinioară, contopită în armata comună ces. reg. actuală: întocmai au fost și Bem, Kiss Ernő și Dembinski generali ai armatei maghiare, creată prin art. de lege III din 1848 și prin art. de lege XII din 1867 — deocamdată — octroată acum în armata comună ces. reg.

Ce ar face în Viena cu generalul, care ar îmbrățișa pe un distins al armatei maghiare întocmai precum a făcut aceasta baronul *Schönfeld* cu unul dintre vitejii armatei austriace?

L-ar pensiona? Noi credem, că s'ar împărtăși de o soartă cu mult mai rea. Și ceea-ce e supărăcios în afacere este: că în Ungaria ar privi aceasta ca un lucru de sine înțeles întocmai precum privesc de foarte firească procedura din cestiune a comandantului militar al Ardealului.

Dela sinodul eparchial din Arad.

Sedința I dela 20 Aprilie st. v.

După oficierea sfîntei liturgii și invocarea spiritului sfînt, la care a pontificat Preasfinția Sa Părintele Episcop Ioan Meșian în sobor de doi protosinceli, patru protopresbiteri și doi diaconi, a urmat deschiderea sinodului în sala noului seminar teologic. În cuvîntul de deschidere Preasfinția Sa a reflectat la datorita reprezentanților bisericii de a feri biserica de împăcheri și neînțelegeri, cari duc la surpare și nimicire chiar și cele mai salutare instituțiuni. Apoi trecînd la cestiunea seminarului diecesan, desvoaltă ideea și importanța seminariilor în genere, arătînd, că ele sînt izvorul credinței, al moralei și al luminei, ca pe atare recomandă sinodului seminarul, în care se află atîta oară întruniți reprezentanții clerului și ai poporului eparchial. Și cu aceste declară sesiunea sinodală deschisă pe anul curent 1886.

După cuvîntul de deschidere, care a fost urmat de aplausele membrilor sinodali, se face apelul nominal, la care răspund 38 deputați. În urmare sinodul se declară capabil de a lua hotărîri valide.

Deputații nou aleși M. B. Stănescu, Iosif Botto, Dem. Bonciu, Ioan Glighe și Ven. Martini își prezintă credenționalele, care împreună cu actele electorale se predau comisiunii verificatoare.

Presidiul prezintă rapoartele consistoriilor eparchiale din Arad și Oradea-mare, și anume rapoartele consistoriilor plenare, care se extradau comisiunii organizatoare; rapoartele senatelor bisericesci, care se extradau comisiunii bisericesci, rapoartele senatelor scolare se extradau comisiunii scolare, și în fine rapoartele senatelor episcopesci, care se extradau comisiunii episcopesci, tot acestei comisiunii se extradau și socoțiile fun-

dațiunii Elena Birta, precum și propunerea deputatului Dr. Georgiu Popa pentru asigurarea edificiilor bisericesci și scolare în contra focului.

În fine presidiul prezintă mai multe petițiuni din partea unor preoți și învățători, cari se predau spre opinare comisiunii pentru petițiuni.

Cu acestea, ședința se termină și cea proximă se anunță pe mîne după amiaza la 4 oare; înainte însă de ridicarea ședinței deputatul sinodal Iosif Goldiș, ca actualul director al institutului pedagogic-teologic invită pe membrii sinodali împreună cu familiile lor la concertul, ce va da astă-seară la 5 oare în onoarea deputaților sinodali direcțiunea seminarului cu tinerimea studioasă în sala seminarului.

Resbel economic între Rusia și Germania.

Sub acest titlu „Telegraphul“ scrie următoarele:

De cîțiva ani se manifestă o contradicție în relațiunile economice dintre Rusia și Germania. Precînd alianța celor trei împărăți găsesce în amicitia suveranilor un sprigin în aparență nestrămutat, și precînd cancelarii se înțeleg între ei în o mulțime de cestiuni de politică internațională sau de poliție teritorială, — o luptă însă e încinsă între cele două țeri pe terenul economic, luptă care are ca urmări ridicarea tarifelor vamale și scăderea repede și continuă a mișcării comerciale dela o țeară la alta.

Dela 1877 Rusia cu toate cererile din partea industriilor naționali a ridicat taxele vamale cu scop de a împedea importul german. Lucrurile au ajuns până acolo, că precînd în 1880 Germania importa în Rusia produse metalurgice pentru suma de 285 milioane franci, ați nu mai importă decît pentru suma de 210 milioane.

„Kölnische Zeitung“ dîce, că acest război economic între Rusia și Germania necesitează represalii. În adevăr, Rusia a fost atinsă prin tariful protecționist al Germaniei din 1879. Acest tarif stabilia asupra cerealelor, cari formează elementul principal al exportului rus un drept de intrare întreit în anul din urmă, și aceasta a făcut mult rău Rusiei, precînd alte materii brute sînt scutite de vamă, sau sînt supuse la o taxă foarte mică.

Ori-cum ar fi exportul rus în Germania, care e de vreo 500 milioane franci pe an, n'a suferit nici o scădere serioasă în urma aplicării noului tarif vamal. De aci ar urma, că până acum lupta nu e egală. Germania nu poate să se răzbune, dacă ea însăși n'ar fi intrat în 1879 și 1885 pe calea periculoasă a protecționismului. Ea a dat vecinei sale un argument, care se reîntoarne asupra ei însăși.

Industriașii ruși încurajați de succesele trecute în cestiunea tarifelor vamale, cer ca guvernul rus să iee măsuri nu numai contra importului produselor germane, dar' și contra Germanilor, cari, pentru a scăpa de taxele vamale dela frontieră, au făcut stabilimente industriale pe pămîntul rusesc. Și dacă industriașii ruși n'au ajuns pe această cale la alt rezultat decît a necăji pe industriașii germani stabiliți în Rusia în cestiunile economice, cum se întempla cu Germanii de lungă Baltica în cestiunea limbei, a religiunii, a obiceiurilor, apoi e deajuns ca cel mai mic conflict să se ivească între cele două țeri, pentru-ca administrația rusească să nu mai supravegheze asupra lor. În această privință mai multe stabilimente de turnătorie de fier din Silesia, cari au asemenea stabilimente pe teritoriul rusesc, se tem și caută a părăsi acele sucursale Rușilor.

Causa acestei situațiuni grave e, că guvernele au părăsit principiile liberale, singurele de cari trebuie să se inspire în cestiuni de relații a două națiuni vecine.

Resultatul măsurilor prohibitive luate de Rusia poate aduce pentru ea urmări grave. În adevăr, ea e aproape de a proceda la conversiunea datoriei publice, două miliarde de rentă 5 la sută, trebuie să fie convertite în titluri de 4 la sută, această mare operație trebuie să se facă prin intermediul bancherilor germani și pe piața germană, pentru-că după afacerea cu Afganistul, Rusia a pierdut simpatia sa pe piața engleză. „Kölnische Zeitung“ amenință pe Rusia cu o măsură, care poate fi eficace în împregiurările de față: e vorba de a interdică negocierea valorilor rusești în Germania.

E probabil însă, că această amenințare nu va fi pusă în executare. Ambele țeri au nevoie de a ține relațiuni bune din punctul de vedere economic. Germania pare a fi dispusă a nu mai decreta nouă taxe vamale. Cât despre industria rusă, apoi ea nu poate satisface trebuințele unui imper de 80 milioane.

Academia română.

Raportul general asupra lucrărilor Academiei române în sesiunea generală din anul 1886, cetit de dl G. Sion în ultima ședință a Academiei la 8 Aprilie:

Domnii colegii!

În sesiunea generală, pe care o închidem cu ședința de astăzi, ați rezolvat toate lucrările propuse în programa prezentată de delegațiune la deschiderea sesiunii, ați cercetat lucrările executate în anul trecut și ați dispus pe cele ce sînt a se face în anul viitor.

Afară de acestea ați discutat diverse propuneri, luînd rezoluțiuni dictate de mature cugetări.

După tradițiunea constantă a societății noastre, am onoare ca, îndeplinitor sarcinii secretarului general, care a fost nevoit să se absenteze, să recapitez printr-o repede revistă, lucrările cari au ocupat cele 24 de ședințe ale noastre.

Una din îngrijirile capitale ale domniilor voastre a fost de a completa golul ce se făcuse în sinul nostru prin înecarea din viață a regretatului nostru coleg Dr. Fetu. Secțiunea științifică, în al căreia sin se făcuse această vacanță, prezentîndu-vă doi candidați, domniile voastre ați ales cu aproape unanimitate pe dl Gr. Cobălcescu, care ca profesor de geologie la Universitatea din Iași de demult își făcuse o pozițiune însemnată între bărbai de știință ai Românilor prin lungile și neobositele sale studii și lucrări.

Trei din ședințele noastre au fost destinate publicului, care prin afluența sa arată din ce în ce mai mult interes pentru lucrările Academiei. În aceste ședințe s'a cetit o epistolă a venerabilului nostru președinte, dl Ioan Ghica, prin care face o succintă amintire despre viața și operele răposatului poet Grigore Alexandrescu; darea de seamă a d-lui Hașdeu despre lucrarea marelui Etimologic al limbei române, un studiu al d-lui M. Șuflu, membru corespondent al nostru, asupra greutăților și monedelor primitive italiene și române, a ocupat două ședințe publice; dl coleg G. Barițiu a făcut interesante comunicări scoase din corespondențele private ale d-sale, relative la începutul mișcării literare de 50 ani încoace și la dificultățile de relațiuni ce întîmpinau fundatorii diaristicii românești. Un alt discurs al d-lui Barițiu a fost despre muzeul arheologic și istoric dela Timișoara și cercetările cari se fac pe teritoriul Bănățului timișan.

Dl coleg Hașdeu a vorbit despre particularitățile lingvistice ale Românilor din Dobrogea și despre literatura populară din acea provincie.

Lucrările și cercetările istorice au ocupat o parte cu deosebire însemnată din preocupările d-voastre din această sesiune. Secțiunea istorică a prezentat mai multe propuneri, asupra cărora d-voastre ați luat decisiuni în consecință. Așa ați dispus continuarea decopierilor de documente, ce se fac la Paris sub îngrijirea d-lui coleg Odobescu. Ați hotărît continuarea cercetărilor începute în anul trecut în Polonia pentru aflarea arhivelor moldovenesci duse în acea țeară de Metropolitul Dosofteiu la anul 1686. În urma unei propuneri prezentate de dl coleg Papadopol Calimach ați decis a se face un inventar, cât se poate mai complet al documentelor aflătoare în colecțiunea Academiei, spre a le face cunoscute publicului și mai cu seamă acelor, cari se ocupă cu cercetări istorice. Ați decis a se retipări Istoria Românilor din epoca lui Mihai-Viteazul, de Bălcescu, pentru-ca publicul să nu fie lipsit de lectura acestei cărți atît de prețioase prin stilul și spiritul în care este scrisă. Spre a înlesni răspîndirea în publicul nostru a colecțiunilor de documente adunate de fericitul Eudoxie de Hurmuzachi, ați hotărît a reduce la jumătate prețul de vîndare a acestei colecțiuni.

Vreo trei ședințe au fost ocupate cu lungi desbateri asupra unei propuneri prezentate de dl T. Maiorescu, cu scop de a se lua o decisiune, ca membrii actuali a Academiei să nu se mai prezente ca concurenți la premiile ce se decern de această instituțiune. În urma numeroaselor argumente aduse în favoarea și în contra acestei propuneri, maroritatea d-voastre a găsit, că nu trebuie ca să se facă restricțiuni de asemenea natură.

Comisiunea însărcinată de d-voastre a revizui lucrările îndeplinite în decursul anului trecut, ca concluziuni ale raportului său, vi-a prezentat mai multe propuneri, cari au cîștigat aprobarea d-voastre devenind astfel decisiuni regulamentare, ce au a fi observate pe viitor. — Așa ați decis a se aduna totdeauna informațiuni biografice asupra membrilor răposai, cari să se publice în Anale. — Ați decis asemenea, ca în viitor premiile acordate lucrărilor manuscrise să nu se elibereze concurenților decît după tipărirea operelor premiate.

În urma propunerilor făcute de secțiunea literară, d-voastre ați decis a se continua traducerea

și publicarea în românește de autori clasici latini și greci, lucrare care fusese decătuva timp lăsată. — Ați decis a se publica nou concurs pentru continuarea traducerii lui Ciceron.

Ați revenit asupra deciziei delat 1880, hotărând ca tipărirea traducerii premiate a dlui D. I. Ghica să se înceapă chiar în acest an.

Colegul nostru P. S. S. Episcopul Melchisedec, prezentându-vă un manuscris vechiu ce cuprinde predicele Metropolitului Antin Ivirean, d-voastre apărând valoarea istorică și literară a acestui manuscris, l-ați recomandat secțiunilor respective spre a-și da avisul. În consecință opiniunea ambelor secțiuni istorică și literară fiind favorabilă, d-voastre ați aprobat tipărirea lui, cu această ocaziune dl ministru al instrucțiunii, colegul și secretarul nostru general, a declarat, că ia asupra ministerului său spesele acestei publicații.

În cursul desbaterilor diverselor lucrări observându-se casuri de defecte și lacune în regulamentul general al Academiei, d-voastre ați aprobat conform cu statutele revisiunea lui, numind o comisiune, care să propună modificările necesare în sesiunea generală a anului viitor.

Secțiunea istorică prezentându-vă ca membru corespondent pe dl T. Codroscu, d-voastre în vederea neobitei activități a acestui bărbat pe câmpul literaturii și al istoriei, ați binevoit a-l vota cu mare majoritate. Dar' precând celelalte secțiuni se găseau a vă face recomandări de asemenea natură, ați găsit cu cale a amâna asemenea lucrări pentru sesiunea viitoare, mai ales în vederea modificărilor, ce se vor propune în regulamentul nostru.

În urma relațiilor ce v-a prezentat comisiunea juridică aleasă de d-voastre cu scop de a cerceta situațiunea diverselor legături ce s-au primit în mod provizor de instituțiunea noastră în cursul anului trecut, d-voastre ați aprobat avisul ca legatul repozatului A. I. Dumitru să se respingă, ear' acele ale repozatilor G. San Marin și Obedenaru să se primească.

Chiamați a decerne diverse premii din fondurile, ce ni s-au lăsat de fericitul Năsturel-Herăscu și de stat, după raporturile, ce v-au venit dela două comisii, ce încă din anul trecut ați numit, ați votat:

a) Premiul Heliade dlui D. Vulpiu, care a prezentat la concurs cea mai avută colecțiune de arii populare, pusă la concurs; care a câpătat unanimitatea voturilor d-voastre b) Premiul Lazar dlui Dr. Petrescu pentru meritosul său op: „Elemente de terapeutică“.

N'ați putut însă decerne și premiul Năsturel, cu toată bunăvoința ce ați avut, în vederea nesuficienței operelor, ce s-au prezentat la concurs anul acesta.

O singură lucrare n'a fost rezolvată din acele ce au figurat în programa, cu care s'a deschis sesiunea de est-timp: aceasta e cestiunea ortografică a lui „final, pentru a căru menținere sau eliminare s'au produs atâtea lupte și s'au ținut atâtea discursuri acum doi ani. Îngrijiiți că nu vom avea timp îndestul, pentru-ca să dăm earăși vânt la nouă lupte și discuțiuni, am amânat desbaterile pentru sesiunea anului viitor.

Pentru lucrările, ce sunt a se face în decursul anului viitor, precum și pentru acelea, ce sunt a se prepara pentru sesiunea viitoare, d-voastre după ce ați votat prin budget spesele, cu cari să se poată executa, apoi ați ales și comisiunile, ce au să se ocupe cu diferitele lucrări în parte. În cele din urmă ați reînnoit comitetul nostru executiv, delegațiunea punând și pentru anul viitor lucrările noastre sub președința și putem dice sub devotata conducere a venerabilului nostru coleg Ioan Ghica preschimbându-se numai asesorii prin alegerea dlor: Maiorescu, Călugăreanu și Fălcoianu.

Cu aceste lucrări încheiându-se sesiunea anului acestuia, nu ne rămâne, dlor colegi, decât aducându-ne aminte, că lucrarea cea mai mare a Etimologicului limbii române, cu care se mândrește academia noastră este fundațiunea Augustului nostru Rege, să strigăm, mai ales astăzi când coincidează aniversarea Sa: Trăiască M. S. Regele Carol, președintele și protectorul acestei instituții! Trăiască M. S. Regina Elisabeta, Augusta noastră membră onorată!

Cronică.

Din cauza sfinteii sărbători de mână numărul proxim al „Tribunei“ va apăre numai Joi seara.

Monumentul pentru Radetzky. „Wiener Zeitung“ comunică: „Dorința stăruitoare a armatei ces. reg. și a cercurilor patriotice ale populațiunii de a onora memoria neuitatului comandant a loc-mareșal conte Radetzky, prin un monument vrednic, s'a accentuat din nou în timpul ultim. Această dorință are acum să se realizeze, deoarece-ce prelungă prealalta aprobare a Maiestății Sale Împăratului ia mareșalul Archi-

duce Albrecht protectoratul și conducerea acestei întreprinderi, ce are să se efectuească prin contribuiri patriotice voluntare. Immediat după întoarcerea din călătoria de inspecțiune se vor și face pașii de început.“

Proiectul de lege pentru gloate a fost desbătut în clubul partidului guvernamental, admis fiind ca basă pentru desbaterea specială în club. La cestiunea cheltuelilor s'a declarat din partea guvernului, că aceste nu vor fi mari, deoarece-va vorba e numai de cheltuelile de pregătire fiind în timp de războiu cheltuelile a se computa la bugetul armatei comune. Armamentul nu va costa aproape nimic, deoarece-ce glotașilor li se vor da pusei de sistem mai vechiu, de care sunt deajuns.

Legea austro-ungară de gloate și presa germană. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, organul cancelarului german scrie: Prin înființarea gloatelor, monarhiei austro-ungare îi este dată posibilitatea de a îndoi puterea sa armată la cas de trebuință, fără de a se micșora stăruința armatei. În acest factor se găsește siguranța unei completări continue și întinse a armatei, ceea-ce astăzi, în fața pericorilor celor mari de oameni, pe cari le pricinuesc resbelele, este indispensabil și singura garanță pentru terminarea cu succes a campaniei. Legea gloatelor prin faptul că pune sub arme toate elementele capabile, care nu se găseau în serviciul armatei, dă terii un spor prețios de putere tineră și realizează pe deplin ideea națională de a lupta cu toată puterea și de a pune întreg poporul sub arme. . . . Germania nu poate decât să salute cu bucurie noua organizațiune a gloatelor, care introduce un însemnat element de întărire în puterea armată a imperiului vecin și amic.

„Romania irredentă“. Vice-procurorul Dr. Victor Kramoliny a fost propus, ca în considerare că autorii proclamațiilor „irredentei române“ nu se pot erua, să se sisteze continuarea procedurii de urmărire. Precum ne spun diarele din Budapesta, tot numitul vice-procuror a propus, ca în afacerea proclamațiilor să se declare de competent tribunalul din Budapesta. Propunerea a fost luată de ministru spre sciință și astfel cercetările pendente în M. Oșorheiu în contra „diaconilor“, preoților și învățătorilor se vor decide la tribunalul din Budapesta.

Examen pentru candidații de notari comunali și cercuali din Bănat se va ține în 22 Maiu a. c. nou la oficiul de vice-comite al comitatului Caraș-Severin.

A doua reprezentațiune teatrală română de diletanți în Sibiu. Mai mulți domni, doamne și domnișoare române din Sibiu vor da Vineri la 7 l. c. n. în redutul dela „Împăratul Roman“, eventual în teatrul orașesc de aici o reprezentațiune teatrală în folosul unui scop filantropic, la ceea-ce atragem de cu bună vreme atențiunea publicului român din Sibiu și giur.

Piese ce se vor reprezenta sunt: „Ca două picături de apă“, comedie într'un act și „Pentru ochii lumii“, comedie în două acte. Detailuri în numărul proxim.

La Livadia generalul Angelescu a fost primit în audiență de Țarul, căruia generalul român i-a predat o scrisoare autograf din partea regelui Carol. După audiența la Țarul, dl Angelescu a fost primit și de împărăteasa, ear' seara a fost la dineu cu familia împărătească.

Casurile de turbare — scrie „Răsboiul“ — au devenit foarte dese la câni, și multe persoane atât din capitală, cât și din provincie au fost mușcate de aceste animale primejdioase. Dilele acestea au plecat la Paris două dame mușcate de câni turbați: o Româncă din Slatina și o Franceză din București. Se înțelege însă, că sunt puțini aceia, eare au mijloace să întreprindă o călătorie așa de costisitoare, spre a merge să consulte pe doctorul Pasteur. La țeară mai cu seamă câni nenorociți nu mor cu țile, pentru-că n'are cine să-i îngrijească!

Nasceri regale. Jurnalul oficial spaniol publică decretul regal pentru ceremonia, ce se va face când va nasce regenta. Regina Cristina a adresat scrisori tuturor episcopilor și preoților, prin care le anunță, că a intrat în luna a noua a sarcinei și îi roagă să mulțumească lui Dumnezeu și în același timp să se facă rugăciuni în toate bisericile, pentru-ca nascerea să fie ușoară. Ceremonialul ce se face în asemenea împrejurări la curtea Spaniei e solemn. Îndată-ce primele simptome ale facerii se vor manifesta, toți cei cari trebuie să asiste la facere vor fi imediat chemați. După facere, *camarera major*, ducesa de Medina de Las-Tores, va anunța pe președintele consiliului de ministri și el apoi va înștiința pe cei de față despre sexul copilului. În același timp căpitanul general al Madridului și căpitanul general al helebardierilor vor anunța prin semnale poporului Madridului. Dacă noul născut e prinț, se va pune la palat în locul numit *Punta del Diamante* steagul spaniol, se va trage douăzeci și una salve de tun. Dacă e princesă, se va pune un steag alb și se va trage numai cincisprezece salve. Dacă regina va nasce noaptea, atunci deasupra steagului se va pune un felinar roșu sau alb, după sexul noului născut. Toate persoanele chemate la palat vor sta în salonul de lângă camera, unde a născut regina. În alt salon, tot lângă camera reginei, vor sta înalții funcționari ai statului. După nascere, noul născut va fi pus pe o perină într-o tablă de argint și

camarera-major împreună cu președintele consiliului vor prezenta pe moștenitorul lui Alfons al XII, corpului diplomatic și apoi tuturor persoanelor prezente. Ministrul justiției în calitate de notaș regal, va dresa actul de nascere și actul stării civile. Apoi ceremonia tradițională se va sfârși și copilul va fi dat înapoi mamei.

Cestiuni scolare.

Arad, 19 Aprilie 1886.

Joia trecută s'a ținut în Arad adunarea generală a reuniunii învățătorilor din diecesa Aradului. Cam la o sută de învățători au fost prezenți la această adunare din toate părțile dieceșei, afară de Bihor, par'că învățătorii români din acest ținut nu au aceleași îndatoriri și aceeași misiune culturală ca colegii lor din părțile Aradului și ale Bănatului.

Adunarea reuniunii a fost deschisă prin președintele Dr. Georgiu Popa, care în un discurs bine inspirat a desfășurat demnitătea cea înaltă a învățătorului, și înțiruirea lui hotărâtoare asupra destinului societății. A mai adresat câteva cuvinte bine simțite învățătorilor coadunați Preasfinția Părintele Episcop Ioan Meșianu, după care apoi a urmat citirea disertațiilor și prelegerile practice din unele obiecte de învățământ. A cetit profesorul de pedagogie Dr. Horvath câteva tratate frumoase din manualul propriu de istoria pedagogiei cu privire la educațiunea creștină, profesorul I. Trăilescu a disertat despre religiune ca obiect al instrucțiunii, combătând părerile celor ce susțin, că religiunea este obiect numai al educațiunii. Învățătorul I. Tuducescu din Lipova a ținut prelegere practică din metoda intuitivă; Ioan Codreanu a preles despre măsurile metrice; Ilie Dogariu despre propunerea limbii române; Nicolae Popa a vorbit despre propunerea metodică a religiunii în scoalele populare. Dintre propunerile ce s'au discutat și primit, însemnată este a învățătorului Iulian Vuia pentru serbarea în anul viitor a iubileului de 75 de ani dela întemeierea preparandiei române din Arad.

După fiecare prelegere practică urma imediat critica din partea unuia și altuia învățător pe baza cunoștințelor și experiențelor sale pedagogice. Și aceasta „mi-s'a părut un lucru folositor. Ceea-ce rămâne însă de dorit pe viitor este, ca prelegerile practice să fie prezentate în scris mai dinainte biroului reuniunii, și numai după aceea să urmeze însăși predarea din partea învățătorilor. La tot cazul însă, ca asemenea adunări învățătoresci să conducă la scop, ca adevărați învățători să aibă folos practic din ele, ar trebui să se întrunească nu pentru o ție, ci pentru mai mult timp, căci multe sunt afacerile și lucrările, ce cad în competența lor. Apoi dacă înșiși învățătorii nu se vor interesa cu zel de scoala română, de mersul învățământului popular, cine alții se vor interesa?

Adunările învățătoresci, după mine trebuie să se ocupe de toate cestiunile privitoare la scoală și la învățător, fie ele de natură administrativă, fie de natură didactică. Scoala numai prin învățători se poate înălța! Și cu ocaziunea acestei adunări generale am constatat cu deplină satisfacțiune, că corpul învățătoresc este conșciu de sine și de misiunea sa. Dar' îi lipsește încă curajul treburi, învățătorul se privește ca cel mai mic, ca să nu ție cel din urmă în societate, precând el trebuie să se considere de cel întâiu și cel mai important factor al vieții sociale. Să sperăm însă, că asemenea cugetări vor dispăre cu timpul, și învățătorul român se va privi de ceea-ce este în realitate.

A. B.

Varietați.

(Electricitatea) erile chemată pe viitor să evite în farmacii eroile adesea regretabile și să țină totdeauna deșteaptă atențiunea asistentului. Astfel, la Berlin, flacoanele care conțin otrăvuri, sunt puse pe o measă specială, comunicând, de o parte cu o pilă și de alta cu o sonerie electrică. Pe dată ce flaconul este ridicat, un contact în mod automat se stabilește cu aparatul și soneria se pune în mișcare.

(Un nou aerostat.) În una din țilele acestei luni vor avea loc la Paris experiențele unui nou balon cu mult mai perfecționat se dice decât cele de până acum. Noul balon este de formă lenticulară, metalică, merge fără motori și are facultatea de a deveni mai greu sau mai ușor după voie. Se compune din două conuri de aramă opuse la basă și legate între ele printr'un foale de pânză, ceea-ce permite aparatului de a se mări sau de a se micșora. Dacă se mărește cu un metru cub, spre exemplu, volumul unui aerostat, este lesne de înțeles, că el va perde din greutatea lui greutatea metralui cub deplasat. Acest aerostat având 60 metri de diametru, dacă se deschide foalele până la un metru de înălțime îl va face să scape din greutatea lui după calculul făcut, greutatea de 3000 metri cubi de aer. De aci se poate vedea la câtă forță de suire va pute să ajungă balonul cu cât se va deschide mai mult foalele. Aceiași lucru se va întâmpla în mod reciproc, la scoborirea balonului, unde această forță enormă de suire sau de scoborire va fi în cazul de față transformată în forță de progresiune.

(Mormonii.) Rigorile și asprele pedepse aplicate decătră justiția Statelor-Unite contra sectei Mormonilor și mai ales contra poligamiei, acest cred politic al lor, se justifică îndestul mai ales prin procedările scandalose ale urmașilor marelui profet Mormon Brigham Young mort în anul 1878. Este adevărat, că în locul lui Brigham Young s'a ales un nou profet, dar' se pare, că credința în profeți s'ar fi stins. De aceea,

pentru înlăturarea acestei primejdii Mormonii se gândesc a alege ca profet un fiu al primului profet, dl Smith. De altă parte un fiu al lui Brigham Young s'a decis a fonda în California de jos, un alt Sion, ear' fratele acestuia este hotărât a întrece tendințele mormonice ale tatălui său. Tinerul Mormon, numit Viliam Young se va căsători cu soră-sa consăngeană Tuela Cobb. Acest proiect a ex-istat gelosia primei femei a lui Viliam care părăsind domiciliul conjugal s'a retras în casa părintească. Tuela Cobb, care n'are decât 16 ani, pare a nu manifesta nici o nemulțumire de a se căsători cu fratele său dacă legile Statelor-Unite nu se opun.

(Intoxicație prin conserve de pătlăgele roșii.) După lungi și minuțioase cercetări bibliografice, Dogget arată, că casurile de otrăvire prin conserve de alimente ar fi mult mai frecvente în Anglia și America, ca în Germania și Franța. Acest medic, după ce reamintesc opiniunile autorilor, care atribuesc cauza acestor otrăviri unele la formarea unei sări toxice de staminu, altele la aceea a unei sări de plumb, analizează apoi fiecare din casurile ce a observat și atribuie trei din ele la formațiunea în cutia de conserve a unei sări corosive de staminu, și alte patru casuri unei sări de plumb. — Ori-cum ar fi, nu rămâne nici o îndoială, că pătlăgelele roșii dau loc adesea unui acid susceptibil de a se combina cu metalele, care întră în încheieturile cutiilor, și de a forma cu ele o sare eminatamente toxică.

Bibliografie.

„Foaia basericească“. Organ pentru cultura religioasă a clerului și a poporului. Redigată de Dr. Alexandru V. Grama. Apare în 10 și 25 st. n. a fiecărei luni. Blaj 25 Aprilie 1886. Anul IV. Nr. 8. Sumar: Forma sacramentului Botezului. — Laudele Sfântului Paul. — Statul verguriei și al căsătoriei în biserica antică. — Varietați. — Bibliografie.

„Gazeta Săteanului“. Foaia cunoștințelor trebuincioase agriculturii și poporului. Ese la 5 și 20 a fiecărei luni. Rîmnicul-Sărat, 20 Aprilie, 1886. Anul III. Nr. 6. Sumar: Mica corespondență. Sosirea primăverii (Pastel): U. Cariadi. — Corespondență din Rîmnicul-Velcei: I. St. Furtună, medic veterinar al districtului Velcea. — Catechismul agricol de C. De Coussin (urmăre). Specia bovină. — Secerătoarea Wood, care leagă cu stoaară snopii: Th. Pilter. — Horticultura, ciupercile comestibile, Agaricus campestris: Vilmorin — O lună petrecută în grădina zoologică de aclimațiune din Paris: C. C. Datulescu. — Higiena, împărțirea locuinței: Dr. Octaviu Blasianu. — Boalele rușinoase se întind prin sate: I. Aristotel. — Din localitate: C. — Din țeară: X. — Buletin comercial. — Anunțuri.

„Revista literară“. Apare odată pe lună. București, Aprilie 1886. Anul VII. Nr. 4. Sumar: Pe drum de poșă, (novelă), de Al. Macedonski. — Idilă Macabră (poesie), de Paul Zvor. — Laura, de Traian Demetrescu. — Omul față cu universul, de Dr. Al. Vladescu. — Pe un album (poesie), de Al. Macedonski. — Apolog de Al. Macedonski. — Din poeziile lui Petofi. — Nenea Sandu, copie după natură de Mihail Demetrescu. — Perihelie (poesie), de Al. Macedonski. — Voiam și eu. . . . (poesie), de B. T. Pana. — Strofe, de Traian Demetrescu. — Dor de ducă (novelă), de Dumitru Stancescu. — Despre tutele și libertate, de Ath. Kiriak. — Idealism și realism, de D. Opreșan. — Două stanțe (poesie), de Traian Demetrescu. — Obs. asupra modului de a legifera, de Ioan Radoi. — Resbel de tarife, conferință de N. At. Popovici. — La ce visează fetele, (după Musset) de Th. M. Stoenescu. — Mirmidon. „Posta redacției“.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 4 Maiu n. Casa deputaților. Desbaterea asupra proiectului de lege pentru gloate. Referentul Münich recomandă proiectul de lege drept consecință firească pentru puterea armată. Ministrul de honveți bar. Fejérváry motivează proiectul de lege într'un discurs ascultat cu cea mai mare atenție. Oratorul expune, că gloatele sunt chemate a face capăt stării de nepregătire. Tocmai acum fiind pace adâncă se recomandă de a organiza gloatele, pentru-ca la un războiu mare să se susțină cu toată insuficiența reservei de întregire statul legal al armatei de operațiune (al armatei comune și de honveți). Proiectul de lege ar sana și scaderile legii militare. Cu toate aceste ministrul în curând va așterne în privința aceasta un proiect de lege separat. Influența legislativei e pe deplin salvată. Spesele sunt neînsemnate. Gloatele se vor convoca în parte sub steag numai în cas de mobilizare generală. (Ședința continuă.)

Atena, 4 Maiu n. După „Agenția Havas“ se dice că representații alor cinci puteri au primit instrucțiuni, conform cărora dinșii vor declara, că ele se mulțumesc cu îndatoririle Greciei cedate față cu Turcia.

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Economie.

Piața din Sibiu, 4 Maiu. Grâu hectolitru 47—80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.30, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.30, până fl. 5.10, secara 66 până 72 chilo fl. 3.50 până fl. 3.90, orș 58 până 64 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, ovės 38 până 45 chilo fl. 2.— până fl. 2.40, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēnta de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, pāsāt de grāu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, fāina Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 11.—, slānina 100 chilo fl. 46.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 44.— până fl. 48.—, sēu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sēu de luminā fl. 36.— până fl. 38.—, luminā turnate de sēu fl. 46.— până fl. 50.—, sāpunul fl. 25.— până fl. 28.—, fēn 100 chilo fl. 2.10 până fl. 2.30, cânepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.25, spirțul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vițā 36 cr., carnea de vițel 32 până 40 cr., carnea de porc 32 până 38 cr., carnea de berbec — până — cr., ouē 10 cu 15 până 18 cr.

Piața din Făgăraș, 30 Aprilie. Grâu frumos hectolitru fl. 5.50 până fl. 6.50; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 5.—; secara fl. 3.80 până fl. 4.—; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.25; ovēsul fl. 2.— până fl. 2.25; semēnta de cânepă fl. 4.— până fl. 5.—; semēnta de in fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 3.50 până fl. 4.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; lintea fl. 7.— până fl. 8.—; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.60; mēlaiul fl. 6.— până fl. 7.—; sēu brut 100 chile fl. 25.— până fl. 30.—; unsoarea de porc 55—58, slānina 50—80; cânepa fl. 25.— până 28.— Un chilo carne de porc 32 cr.; carne de vițā 24 cr.; carne de vițel 32 cr.; carne de mel — cr.; ouē 7 cu 10 cr., chim fl. —.— până fl. —.—; luminā turnate de sēu 50 cr. până — cr.

Piața din Brașov, 1 Maiu. Grāul hectolitru fl. 6.50 grāu mestecat fl. 3.50, secara fl. 3.80, orș fl. 2.50, ovēs fl. 1.80, cucuruzul fl. 3.—, mēlaiul fl. 3.10, mazerea fl. 4.60, lintea fl. 7.50, fasolea fl. 3.40, crumpenele fl. 75 carnea de vițā p. kilo 36 cr., carnea de porc 36 cr., carnea de berbec 28 cr.

Bursa de București.

Cota oficială dela 1 Maiu st. n. 1886.			
Renta amort. (5%)	Cump.	93.3/4	vënd. 94.1/4
Rur. conv. (6%)	"	86.—	" 86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	266.—	" 267.1/2
Banca națională a României	"	1085.—	" 1183.—
Impr. oraș. București	"	31.—	" 33.—
Act. de asig. Națională	"	—	" —
Credit mob. rom.	"	—	" —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	82.1/2	" 83.1/2
Schimb 4 luni	"	—	" 34.—
Societ. const.	"	187.1/2	" 230.1/2
Aur	"	14.—	" 14.1/2

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 17 Aprilie 1886.

Vëndëtorii	Cumpërëtorii		Hectol.	Greut. libre	Prețul lei in aur	Observații
Grosovici	Peirano	Porumb	3500	58 ¹ / ₂	7.35	Caic
Politi	Feitler	"	2100	57 ³ / ₄	7.30	"
Davis	Dreifus	Cinquantin galbin	1700	62 ¹ / ₂	8.40	Magazie
Nicolaidi	L. Mendl	Porumb roșu	1900	60 ³ / ₄	8.02 ¹ / ₄	"
Dimitriadi	Lombardo	Grâu	2550	56 ¹ / ₂	11.10	Caic
Vamvuri	Carnavali	"	1800	59 ¹ / ₄	13.20	Șlep
Politi	Chrisoveloni	"	2700	54 ³ / ₄	10.25	"
Suca	Ottoman	Orđ	700	45 ¹ / ₄	5.80	Magazie
Dreifus	"	"	2000	43	5.60	Șlep
Bloch	"	"	3300	45 ¹ / ₄	6.04	"
Bach	"	"	2100	42 ³ / ₄	5.60	Caic
Dimitriadi	"	"	2750	48 ¹ / ₂	6.90	"
Suca	G. Mendl	"	2460	43 ³ / ₄	5.81 ¹ / ₂	"
Ottoman	"	Grâu	980	54 ¹ / ₂	11.20	"

Bursa de Budapesta

din 3 Maiu st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	108.35
" " " 4%	94.90
Imprumutul căilor ferate ung.	152.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.—
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " bănățene-timișene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.75
" " " croato-slavone	104.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	118.—
Losuri pentru regularia Tisei și Seghedin	124.25
Renta de hârtie austriacă	85.30
" " argint austriacă	85.40
" " aur austriacă	114.25
Losurile austr. din 1860	138.50
Acțiunile băncii austro-ungare	877.—
" " de credit ung.	292.75
" " " austr.	287.50
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătești	5.91
Napoleon-d'ori	10.02
Mărci 100 imp. germane	61.70
Londra 10 Livres sterlingi	126.—

Bursa de Viena

din 3 Maiu st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	103.40
" " " 4%	95.10
Imprumutul căilor ferate ung.	152.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.25
Bonuri rurale ung.	105.20
" " " cu cl. de sortare	105.20
" " " bănățene-timișene	105.20
" " " cu cl. de sortare	105.20
" " " transilvane	105.20
" " " croato-slavone	105.20
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Imprumut cu premiu ung.	118.75
Losuri pentru regularia Tisei și Seghedin	124.—
Rentă de hârtie austriacă	85.45
" " argint austriacă	85.50
Rentă de aur austriacă	114.35
Losuri austr. din 1860	138.65
Acțiunile băncii austro-ungare	878.—
" " de credit ung.	292.75
" " " austr.	287.80
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.93
Napoleon-d'ori	10.02 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.82
Londra 10 Livres sterlingi	126.10

Cursul pieței din Sibiu.

din 4 Maiu st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.60	vënd. 8.70
Lire turcesci	"	11.20	" 11.25
Imperiali	"	10.20	" 10.25
Ruble rusesci	"	1.22	" 1.23 1/2

Cea mai bună [188] 16

Hârtia de țigarete
e veretabilul

LE HOUBLON

fabricat francez

de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Această hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru-că nu are în consistența sa nici o materie stricăcioasă.

500 FEUILLES
C. CAWLEY & HENRY
PARIS

17, rue Béranger, à PARIS

A. Schwabe

medic-dentist,

scoate dinți fără dureri, plombează cu preparatele cele mai bune — face dinți artificiali și dentaturi garantând eficacitatea — ordonează pentru toate boalele de dinți și de gură, pentru suferințe de gingei etc. [280] 2—2

Dela 9—12 și dela 3—5 oare.

Strada Cisnădiei 20, Sibiu.

Vëndare de moară.

Moara pe cilindre din Reșinar se vinde sub condițiuni de plătire foarte avantajoase. [282] 2—3

Amănunte:

Strada Cisnădiei 41.

Vinuri naturale
transilvănene
premiatē

Vinuri de pe Tērnavā

se ofer decătrā subscrisul pentru următoarele prețuri ieftine:

	flacoane:	mari,	de mijloc,	mici
		à 3/4	1/2	3/8 Litr
Vin de measă	40	—	25	cr.
Vin de dīneu	50	—	30	"
Vin dessert, ales	60	—	35	"
dtto. risling	60	—	53	"
Assbruch	—	60	—	"

Depoiste în Sibiu:
Depozitul principal: Traficul mare de tutun, piața mare.
Deposite mici: J. F. Breitenstein, strada morii Nr. 27.
J. J. Conradt, piața mică Nr. 13.
Georg Hersch, strada Cisnădiei Nr. 32.
Gustav Kessler, strada măcelarilor Nr. 36.
Traficul de tutun, strada urezului Nr. 7.
Francisc Jahoda, strada turnului Nr. 18.
Ospetăria, strada Oenei Nr. 9.
Dtto strada Oenei Nr. 34.

Flacoanele goale se primesc înapoi și adevă: cele mari pentru 10 cr., cele mijlocii pentru 8 cr., ear' cele mici pentru 6 cr.

Vëndătorii primesc rabat.

Vindere în legături din anii 1862 până 1885.

Comande din afară se efectueșc prompt.

Carol F. Jickeli în Sibiu. [238] 7

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunciuri de căsătorie,

anunciuri funebre, placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sūnt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“

au apărut până acuma:

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
- Nr. 4. **Pipēruș Pētru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legānat.** Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 50 bani.
- Nr. 8. **Colăcārutul.** Obiceiurile țēranilor romāni la nuntā, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 40 bani.
- Nr. 9. **Flica a nouē mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndērētnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 13. **Blāstēm de mamā.** Legendā popularā din giurul Nāsēndului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 15 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Nēmēcovā, tradusā din limba boemā de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bētrāni.** Ghicēturī, întrebārī și răspunsuri, frēmēntārī de limbā, adunate de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pāmēntul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldārūșu cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănāsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pēțitor îndērētnic.** Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vēnturā-Țearā.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpērātoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vëndătorilor, se dā rabatul cuvenit.

La Institutul tipografic

în Sibiu, Strada Cisnădiei Nr. 3

se află de vëndare următoarele tipărituri:

1. Certificate pentru pașaporturi
1 conț (à 25 coale) . . . 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) . 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre p. intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
4. Consemnări sumariice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) . . . 40 cr.
5. Testimenii de școală 1 conț (à 25 coale) . . . 40 cr.
6. Protocoale de zălogire (zálog-lási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 c.) 50 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
8. Hagyatēki kimutatás 1 conț (à 25 coale) . . . 60 cr.
9. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) . . . 44 cr.
10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) . . . 44 cr.

Antistilele comunale sūnt rugate a ne onora cu comande numēroase.

[199] 16